

د افغانستان لپاره د سرمشري ځانگړي استازي، يان کوبيش له خوا، د ملگرو ملتونو امنيت شورا ته لنډ راپور

(لکه چرنکه چې وړاندې کولو لپاره چمتو شوی)
له کابل څخه د ملگرو ملتونو نيويارک ته ویدیويي کنفرانس،
چهارشنبې، ۲۵ جون ۲۰۱۴

بناغلی رئیس، د امنیت شورا قدرمنو غړو،

د جون د ۱۸ نېټې د سرمشري راپور د وروستۍ ربعې د پېښو او رجحاناتو یوه هر اړخیزه کتنه وړاندې کوي. دا راپور د جون د ۱۴مې له دویم پړاو ټاکنو څخه مخکې بشپړ شوی و. له همدې امله، زه غواړم له هغې راهیسې د ټاکنو اړوند پېښو په اړه تازه معلومات درکړم، هغه پېښې چې نن یې په نیویارک کې ستاسو سرهزما له فزیکي شتون د مخنیوي لامل شوې.

تاسو د داسې ننګونو په منځ کې غونډه کوئ چې د افغانستان انتخاباتي بنسټیز او قانوني چوکاټونه، او همدارنګه د هغه سیاسي مشرانو پوځوالی ازمایي. دا چې څنګه دوه ولسمشریز نوماندان – ډاکټر عبدالله عبدالله او ډاکټر اشرف غني احمدزي – او د هېواد مشرتابه دا پېښې او بن بست اداره کوي، د افغانستان د یووالي او ثبات لپاره به خورا حیاتي وي.

یو پر وخت سیاسي انتقال چې باثباته او یو موټی پایله ولري، د افغانانو هیله او د افغانستان د سیاسي، امنیتي او پرمختیایي ننګونو په برخه کې د پرمختګ لپاره اړین بنسټ دی. په دې کې په راتلونکو لوړ پوړو نړیوالو غونډو کې د افغانستان د پیاوړې مشرۍ اړتیا هم شامله ده، چې موخه یې د راتلونکو کلونو لپاره د افغانستان او نړیوالې ټولنې ترمنځ د دوه اړخیزو ژمنو جوړول او پیاوړي کول دي.

بناغلی رئیس،

هغه څه چې په دې ننګوونکو وختونو کې مور ته هیله مندي راکوي، د اړېل په ۵ او د جون په ۱۴ راپې ورکولو په ورځو کې د افغانانو خورا قوي او هڅوونکي پیغام دی. هغوی په ویاړ او هوډ سره د ډیموکراتیک سیاسي انتقال او د وړاندوونکي تاوتریخوالي د دورو پای ته د رسیدو په ملاتړ د راپې رکولو لپاره راووتل.

د ۲۰۱۴ کال ولسمشریزې او د ولایتي شورا ګانو ټاکنې د افغانانو لخوا ترسره شوې، د افغانانو لخوا مدیریت شوې، د افغانانو لخوا رهبري شوې او د افغانانو لخوا خوندي شوې دي. انتخاباتي بنسټونه لا هم د دودې په حال کې دي، خو د دې انتخاباتي دورې چمتووالی او ترسره کول د کورنیو او نړیوالو څارونکو لخوا د تېر په پرتله د پرمختګ په توګه منل شوي دي. دا په هیڅ صورت په دې مانا نه ده چې د درغلی او بې نظمیو پېښې نه وي.

د راپي ورکولو لومړی پړاو چې په هغه کې د ولسمشرۍ له اتو نوماندانو څخه هیڅ یوه هم له ۵۰ سلنه څخه ډیرې راپي ترلاسه نه کړې، دا په ډاگه کړه چې د افغانستان د اساسي قانون له مخې دوهم پړاو ټاکنو ته اړتیا وه. دا ټاکنې د جون په ۱۴مه ترسره شوې، او ځایي او نړیوالو څارونکو په کې په عمومي توګه د پیاوړي کېدو راپور ورکړ.

زه غواړم د کورنیو چارو وزارت له مشرتابه څخه ستاینه وکړم او د افغانستان پولیسو او پوځي پرسونل ته د ټاکنیز بهیر د امنیت لپاره، چې په ځینو مواردو کې یې خپل ژوند هم له لاسه ورکړل، سلام وایم. د امنیتي لېږد د ګړندي کېدو او د طالبانو د اوږي د وروستی مبارزې په منځ کې، چې په هلمند ولایت کې سختې روانې جګړې هم پکې شاملې دي، دې بریالۍ ملي عملیاتو د امنیتي خدماتو په وړاندې په روحیه، باور او باورۍ کې زیاتوالي مرسته کړې ده. د دویمې د جګړو په موسم کې د دوهم پړاو ټاکنو ترسره کېدو سره، د جون په ۱۴مه ۵۳۰ امنیتي پېښې ثبت شوې - چې له دې څخه ۲۵۴ یې په مستقیم ډول له ټاکنو سره تړلې بلل شوې. خو، د یاغیانو څرګند موخه چې د راپي اچونې په بهیر کې د پام وړ خنډ رامنځته کړي، یو ځل بیا ناکامه شوه.

لکه څنګه چې راپور شوي، په څو مواردو کې د محلي قوماندانانو او ټولنو ترمنځ هوکړې شوي وې چې پروسه او ګډونوال به په نښه نه شي. خو نورو بیا هم تاوتریخوالی غوره کړ، چې په کې د ولسمشرۍ د نوماند ډاکټر عبدالله پر کاروان برید هم شامل و، چې مسؤلیت یې هیڅکله نه دی منل شوی. ډاکټر غني هم له ګواښونو سره سره تر برید لاندې راغی. که د ټاکنو خرابوونکو خپل اهداف ترلاسه کړي وای، نو د هېواد لپاره به یې پایلې ویجاړوونکې وای.

په ټولیز ډول د جون په ۱۴مه، ملګرو ملتونو د ۵۴ ملکي وګړو مړینه - چې ۲۰ ماشومان پکې شامل وو - او د ۱۶۳ نورو ملکي وګړو ټپي کېدل ثبت کړل. په ورپسې ورځو کې، په یوه پېښه کې چې په مناسب ډول یې نړیوال غندنه راپاروله، په لوېدیځ افغانستان کې د ۱۱ رایه ورکوونکو رنګ شوي ګوتې د ادعا شوي یاغیانو له خوا پرې شوې. د طالبانو مشرتابه دا ډول عمل غیر اسلامي بللی او له ځانه غبرګون کړی دی. زه یوازې د یوه قرباني د بې سارې زړورتیا په اړه حیران یم چې رسنیو ته یې ویلي وو چې دا کار به هغه په راتلونکي کې د خپلې راپي ورکولو له حق څخه د ډېر ځله کار اخیستو څخه منع نه کړي.

د ټاکنو د دې بن بست په وخت کې، دا د نوماندانو، د کمپاین کارکوونکو، د ټاکنو د کارکوونکو، امنیتي چارواکو او رایه ورکوونکو هوډ او قرباني ده چې باید د افغانستان د مشرانو په ذهنونو کې تر ټولو مهمه وي. میلیونونه خلک د دواړو نوماندانو د ملاتړ لپاره راووتل. هغوی د بدلون او د ځان او خپلو ماشومانو لپاره د یوې ډېرې سوله ییزې راتلونکې لپاره خپله هیله څرګنده کړه. دا د هغوی راپي او هیلې دي چې باید درناوی یې وشي او خوندي شي. دا چې د داسې یوې بې سارې هڅې پایله اوس یو بن بست دی، دا یې لا ډېر ناهیلې کوونکي او خطرناک کوي.

بناغلی رئیس،

دا د افغانستان د خپلواکو ټاکنیزو ادارو او افغان شریکانو - په ځانګړې توګه د نوماندانو - مسؤلیت دی چې د ټاکنو پروسه په وخت او منظم ډول بشپړه کړي، ترڅو یو مشروع مشر رامنځته شي.

د راپي ورکولو له دویم پړاو څخه لږ وروسته، د اداري تعصب او پراخې درغلی په تور، ډاکټر عبدالله له ټاکنیز بهیر څخه د ځان لرې کولو پریکړه وکړه. تورونه د هېواد په ځینو سیمو کې د راپي ورکوونکو د لوړې کچې ګډون په اړه وو - چې د ډاکټر غني ډله یې په خپل وار د خپل ټیم د ځواکمنولو هڅو ته منسوبوي. د خپلواکې ټاکنیزې کمیسیون د عمومي ټاکنیز مسؤل له وروستی استعفا وروسته، هیله وه چې دا به د بېرته ګډون لپاره یو ټکی برابر کړي او په ځانګړې توګه به د کمپاین ټیمونو او ادارو ترمنځ د تخنیکي کنټرولونو او توازناتو

د پیاوړتیا په اړه بحثونو ته لاره هواره کړي، په هغو ځایونو کې چې د راپي ورکولو بې غیر معمولي بلل کېږي، ترڅو د ټاکنیز بهیر په اعتبار او د هغې د پایلې په منلو کې باور زیات شي.

ولسمشریز نوماندان باید سمدستي له یو بل او ډی صلاحه ټاکنیزو بنسټونو سره په فعاله توګه د هغو حل لارو په ټاکلو کې ښکېل شي چې له مخې یې دا پروسه په غوره کیفیت او اعتبار سره پرمخ لاړه شي. له ټاکنو پرته بله کومه سیاسي لېږد نشته چې د هېواد

د مشروع مشرتابه د ټاکلو لپاره وي، کوم چې د اکثریت له خوا ومنل شي، او د هغه اساسي قانون او د طالبانو له سقوط راهیسې د ترلاسه شویو نورو لاسته راوړنو د ساتنې لپاره وي.

دا ستاسو د تفویض شوی ماموریت له مخې ده چې ملګري ملتونه، او زه د ځانګړې استازي په توګه، د افغان چارواکو په غوښتنه ښه خدمتونه (مسابی جمیله) وړاندې کولی شو او کوو پی. مور په دې وروستیو کې دا ډول غوښتنې ترلاسه کړې دي. خو زه د ملګرو ملتونو د ښکېلتیا د حدودو په اړه ډېر روښانه یم. دا د افغانانو ټاکنې دي. مور کولی شو د افغان خواوو د حل لارو ته په رسېدو کې اسانتیاوې برابرې کړو. مور کولی شو تخنیکي تخصص وړاندې کړو ترڅو د هغو ځایونو په اړه چې د پروسې په اړه پوښتنې شتون لري، د قوي کنټرول او توازن د رامنځته کولو د امکاناتو او طریقو په اړه مشوره ورکړو. هغه څه چې مور یې نشو کولی، هغه د افغانانو په استازیتوب د حل لارو چمتو کول او پرېکړه کول دي - دا یوازې د افغانانو ځانګړې مسؤولیت دی. د ملګرو ملتونو هڅې د افغان بنسټونو او ښه‌فغانو سره مرسته کوي، مور نشو کولی د هغوی ځای ونیسو یا یې بدیل شو.

د ټاکنو د دویم پړاو له وروسته د تاوتریخوالي په پام کې نیولو سره، چې پکې د توکمیزو تاوتریخوالي زیاتوالی هم شامل دی، ډېرې پوځوالی او سیاسي هوبښیاری ته اړتیا ده، په ځانګړې توګه د دوو ولسمشریزو نوماندانو له خوا. که داسې ونه شي، نو خطر دا دی چې د دوو نوماندانو او د هغوی د پلویانو ترمنځ به نښته رامنځته شي، چې په هغه کې به ماتې خورونکې ډله پایلې رد کړي او د هغوی پر مشروعیت به اعتراض وکړي. دا کار ممکن له اوږدمهاله نښتې سره د تاوتریخوالي د زیاتوالي خطر رامنځته کړي. افغانستان د امنیت، ثبات، اقتصاد او پراخې سیمې باندې د ناڅاپي اغیزو توان نه لري. نوماندان باید د داسې سناریوګانو د مخنیوي لپاره له یو بل سره بیړنی همکاري وکړي - چې له بده مرغه د اوس لپاره یې له امکان څخه نه شي ایستل کېدای.

د داسې کرکېچ په وختونو کې، ناسم ګامونه، ناسمې اړیکې، ناسم پوهاوی او د یو څو افراطیانو کړنې پراخې پایلې لرلی شي، زه د دواړو نوماندانو له پلویانو غوښتنه کوم چې د ورځ تر بلې د کرکې ډکې او د تاوتریخوالي لامل کېدونکې سختې ویناوې په پام کې نیولو سره ارام پاتې شي، ځکه چې دا د توکمیزو وېشونو خطر رامنځته کوي. تر ټولو ډېره اندېښمنوونکې دا ده چې په دې کې داسې ویناوې هم شاملې دي چې د ۱۹۹۰ لسيزې د ورور وژونکو او فکري شخړو یادونه راپاروي. دواړه مشران باید هر اړین ګامونه پورته کړي ترڅو د کورنۍ ګډوډۍ او بې ثباتۍ هر ډول خطرناک لوري ته د تګ مخه ونیسي.

د هېواد سیاسي طبقه، او په ځانګړې توګه دوه نوماندان، ډاکټر عبدالله او ډاکټر غني، د دې وضعیت د مدیریت کولو لپاره تر ټولو لوی مسؤولیت پر غاړه لري. د خلکو هغه هیله باید درناوی وشي چې د هېواد د قوانینو سره سم د مشرتابه د لېږد پر وخت پای ته رسېدل غواړي. دوی باید په پرېکنده او فعاله توګه د اوسني بن بېست د پای ته رسولو لپاره د حل لارو په موندلو کې ښکېل شي او په دې حساس وخت کې د افغانستان پرمختګ ته مرسته وکړي.

لکه د نړۍ په هر ځای کې چې انتخابات وي، په پای کې یوازې یو ګټونکی کېدای شي. اوس اړتیا د سیاستوالۍ ده، نه د خطرناکو سیاسي لوبو.

ښاغلی رئیس،

د نورو مهمو مسایلو نظر واپو، په دې دوره کې د افغانستان او پاکستان اړیکې یوه ننګونکې اړیکه وه. سبا، د افغانستان د ملي امنیت سلاکار د سیاسي، پوځي او امنیتي کارکوونکو یوې لورې کچې پلاوي مشري کوي چې اسلام اباد ته ځي. د غه سفر د پاکستان له خوا کابل ته د ورته سفر وروسته تر سره کېږي. په ټولو برخو کې به خبرې اترې وشي، خو په ځانګړې توګه به د ترهګرۍ پر ګډګواښ باندې پر مبارزې تمرکز وشي. زه د پایلو پر بنسټ عملي همغږی او همکاري لپاره د پوځي له پوځي او ملي له ملي سره د ګډو اړیکو هرکلی کوم. زه همدارنګه د نویو دوه اړخیزو میکانیزمونو د جوړولو پر اړتیا ټینګار کوم ترڅو د ډېرې کرکېچنۍ او پراخې اقتصادي پراختیا په برخه کې د ګډو ګټو لپاره دوامداره پرمختګ ډاډمن شي.

د سرمشري د راپور له نهایي کېدو راهیسې، د پاکستان د اسلامي جمهوري دولت په شمالي وزیرستان کې پوځي عملیات پیل کړي دي. دې کار د اغېزمنو شویو سیمو څخه د خلکو د لویې کچې کېدوالی لامل شوی. زرګونه کېدوالی د افغانستان خوست او پکتیکا ولایتونو ته کډه کوي. افغان چارواکي، د ملګرو ملتونو د بشپړ ملاتړ سره د ملګرو ملتونو ادارې، صندوقونه او پروګرامونه، له

افغان چارواکو سره په بشپړ ملاتړ، دغه پي ځايه شويو ته د مرستو رسولو لپاره کار کوي، چې ډېری يې په ځايي ټولنو کې مېلمانه کيږي. د افغانستان اقتصادي ننګونو او خپلو داخلي پي ځايه کېدونکو ته په پام سره، هيله ده چې د پولې په پاکستاني غاړه عمليات په داسې ډول تنظيم شي چې د ملګي وګړو د کډوالۍ لړۍ نوره هم زياته نه کړي.

ښاغلی رئیس،

د زياتو ننګونو په دوره کې، د نړيوال ملاتړ وړاندوينه نوره هم مهمه ده. د لور پورې غونډو راتلونکې لړۍ په ځانګړې توګه د يوې نوې ادارې سره د ژمنو د روښانه کولو او نوي کولو لپاره د يو فرصت په توګه ليدل شوې: د چين د خلکو جمهوريت لخوا کوربه توب شوي د "آسيا زړه/استانبول پروسې" په ويرانو غونډه کې سيمه ييز همکاري، په ويلز کې د ناټو په سرمشريزه کې روانې نړيوالې امنيتي مرستې، او د افغانستان په اړه د لندن په کنفرانس کې د پراختيا لومړيتوبونه. دا هرڅه د افغانستان پر سياسي مشرانو او بنسټونو پورې اړه لري چې د ټاکنو بن بست ماته کړي او سياسي لېږد په منظم او پرمختګ ډول بشپړ کړي.

ښاغلی رئیس،

په ټوليز ډول دا راپور ورکولو رعب د افغانستان لپاره د هيله مندۍ او ننګونو ډکه وه. له روښانه اړخونو څخه يو يې په ټاکنيز بهير کې د خلکو ګډون او ښکېلتيا ده. خو بيا هم دا پرمهال د اقتصادي رکود تر سيوري لاندې و، چې د اوسنيو ناڅرګندتياوو له امله د باور نشتوالي، د پي نظمه او ورانکارو کړنو د هغو په ګډون چې له نړيوال تروريزم او نښه يي توکو شبکو سره تړاو لري، اوسني ټاکنيز بن بست، او د طبيعي پېښو او شخړو له امله رامنځته شوي مرګ ژوبلې او کډوالۍ يوازې تېره اوڼۍ د لوړو سولې شورا د سکرټريت پر مشر، مسعود استانګزی، چې د سولې لپاره يې نه ستړی کيدونکې هڅې کړې دي، د وژنې هڅه وشوه.

سره له دې، د افغانستان خلک يوې ښې راتلونکې ته ګوري – او له خپلو مشرانو تمه لري چې د هغې د تحقق لپاره کار وکړي.

په پای کې، ښاغلی رئیس، زه غواړم يادونه وکړم چې افغانستان، د ټولې امت سره يوځای، د روژې د مبارکې مياشتې د لمانځنې لپاره چمتووالی نيسي. زه په رېښتینولي سره هيله لرم چې د روژې د مبارکې مياشتې دا موقع، چې په خواخوږۍ او رحم سره لمانځل کيږي، وکولای شي په خپل ځانګړي ډول د فکر او دعا له لارې، د يو باثباته او متحد افغانستان د سوله ييز او سوکاله راتلونکې لپاره لاره هواره کړي.

زما قدرمن همکار ښاغلی سفير طنين، د امنيت شورا غړو، او د سولې ټولو مينه والو خلکو ته، زه د روژې مبارکۍ دوديزې هيلې وړاندې کوم، رمضان مو مبارک شه.

له پاملرنې مو مننه
